

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

XXX. Ad Pammachium. Legi in quadam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

Luc. 15.

num tyrunculum suum Christus agnoscat, ut
 tus tibi de longissima regione venienti occur
 pater, ut stolam tribuat, ut donet annulum. ut
 molet pro te vitulum saginatum, ut expediat
 cum sancto fratre Quintiliano ad nos cito faci
 navigare. Pullavi amicitiarum fores: si aperu
 nis, nos crebro habebis hospites.

XXX. Hieronymus Panmachio. Scribit sen
 hanc epistolam de senectutis commo
 dis & incommodis.

2 Cor. 12.

Galat. 5

Matt. 26.

3. Reg. 1.

2. Reg. 19.

L Egi in quadam controversia, IMBECILLA
 TRAS corporis animæ quoque vires secun
 trahit. Econtrario Paulus Apostolus: Quand
 infirmior, inquit, tunc fortior sum: & virtus in in
 firmitate perficitur. Spiritus enim contra car
 nem, & caro contra spiritum: hæc invicem sibi ad
 versantur, ne quæ volumus, illa faciamus. Unde
 & in Evangelio dicitur: Spiritus promptus est
 caro autem infirma. SENECTUS multa secun
 & bona affert & mala. Bona, quia nos ab impu
 dentissimis dominis liberat voluptatibus, gula
 imponit modum, libidinis frangit impetus, auge
 sapientiam, dat maturiora consilia, & frigescenti
 corpore, dormit cum perpetua virgine Sunami
 te, luxuriamque contemnens cum Berzellai, dele
 gat eam filio adolescenti Camaham, & non vult
 transire Jordanem, atque in alienos fines de suis
 finibus, id est, regionibus, exire. Quæ autem pu
 tantur senectutis mala, ista sunt, crebræ infirmi
 tates prouta molestissima, quam Græcorum alij
 ἀρρίζων, alij φλίγμα nuncupant: caligantes oculi,
 li, ace
 di gin
 hæc t
 & chi
 sylu
 ped
 ta vi
 mort
 com
 dum
 rean
 ince
 mart
 xim
 lupta
 tur,
 enim
 mali
 liber
 rarō
 rev
 fule
 cum
 tem
 ptu
 & a
 XX
 t
 N

li, aescientes cibi, tremens interdum manus, nudigingivis dentes, & inter cibos cadentes. Ad hæc torminibus & aculeis stomachi podagraque & chiragra doloribus saepe torquetur: ita ut ne stylum quidem aut calamus tenere queat, ut suis pedibus non possit incedere: magnaque parte vitæ videatur esse truncata, & multis membris præmorta. Cum hæc ita se habeant, in malorum comparatione tolerabilius sustinebo morbos, dummodo unâ & gravissimâ dominâ libidine caream. Patitur quidem & tenectus nonnunquam incentiva vitiorum: nullusque juxta sanctum martyrem Cyprianum diu tutus est periculo proximus. Sed **ALIU** est titillari, aliud obrui voluptatibus. Ibi cum Apostolo adolefcentia loquitur, quæ novit virentis corporis necessitates: Non enim quod volo bonum, hoc ago: sed quod nolo malum, illud facio. Et: Miser ego homo, quis me liberabit de corpore mortis hujus? Hic autem raro inter emortuos cineres scintilla sublucescens reviviscere nititur, & tamen incendia non potest suscitare. Quamobrem Pammachi, cano jam mecum capite, impetra mihi à Domino, ut comitem mihi merear habere sapientiam, de qua scriptum est: Ama illam, & servabit te: honora illam, & amplexabitur te.

Cypr.

Rom. 7.

Prov. 4.

XXXI. Hieronymus Eustochio virgini. Consolatur se testimonio paucorum verè amantium, contra Lavinium esuq; similes amulos & obtrectatores frequentes.

Nullus imperitus scriptor est, qui lectorem non inveniat similem sui: multoque pars major